

**‘Wij zijn een gewoon
landbouwbedrijf,
alleen groot’**

Naam:
Vincent Coolbergen

Geboren:
23-1-1977

Woonplaats:
Nieuwerkerk (ZL)

Studie:
HAS Dronten (agrarische bedrijfskunde)

Carrière:
1999-2001 adviseur gewasbescherming en
zaaizaden Heyboer BV (Biddinghuizen)
2001-2008 hoofdvertegenwoordiger CZAV
2001-heden Coolbergen akkerbouwbedrijf
Limagrain
m.i. v. 1-12-2013 directeur KMWP

De nieuwe directeur van de Wilhelminapolder, Vincent Coolbergen, focust volledig op het ontwikkelen van het akkerbouwbedrijf. Al het andere, zoals neventakken, onderzoeken en pilots, is daar dienstbaar aan. „Wij zijn geen proefbedrijf. Wij zijn een gewoon landbouwbedrijf, alleen groot.”

Ruim 100 dagen leidt Coolbergen nu de koninklijke maatschap. Op 1 december 2013 volgde hij Jan Paul van Hoven op als directeur, die vervroegd met pensioen ging.
„Het is een jongensdroom. Als ik met mijn vrouw en kinderen door de Wilhelminapolder reed, zei ik wel eens tegen hen: 'Als ik nog één ding wil, dan is dat het leiden van dit bedrijf.' Voor iemand met akkerbouwbloed in z'n aderen is dit het mooiste wat je in Nederland kunt bereiken.”
Coolbergen heeft akkerbouwbloed in zijn aderen. Hij heeft zelf nog een akkerbouwbedrijf bij Middelharnis. Een collega-akkerbouwer doet daar al het werk.

Focus op akkerbouw

De KMWP omvat bijna 1.900 hectare. Daarvan is 1.350 hectare akkerbouw. Het is daarmee het grootste particuliere landbouwbedrijf in Nederland. Het ontstond in 1809, toen een groep Rotterdamse kooplieden een aantal schorren ten noorden van Goes kocht als belegging en die indijkte. Sindsdien is het aantal eigenaren gegroeid tot 390, veelal door vererving.
De nieuwe directeur heeft niet rechtstreeks met hen te maken, maar met een College van Gedelegeerden. „Ik rapporteer aan deze club”, zegt Coolbergen. „Het is aan mij om plannen te ontwikkelen. Het is aan het college om zijn visie daarop te geven.”
Coolbergen is druk bezig met plannen. Veel daarvan zijn nog niet volgroeid, maar één ding is al wel duidelijk: de focus ligt op het ontwikkelen van het akkerbouwbedrijf. „Al het andere is daar dienstbaar aan.”
In de loop der tijd zijn in de Wilhelminapolder diverse neventakken gegroeid, zoals een proef met mosselteelt op land, natuur en wandelpaden. Daarnaast ontwikkelde de maatschap woningbouw grenzend aan Goes. Diverse andere alternatieven zijn onderzocht, tot melkveehouderij aan toe.
Op een van de akkers vindt een proef plaats met de kweek van schelpdieren. In april komt

de eindrapportage. „Dan beslissen we hoe we ermee verder gaan”, zegt Coolbergen. „Er moet wel een goed verdienmodel zijn. We zijn geen onderzoeksbedrijf.”
Die zoektocht naar alternatieven is 'historisch verklaarbaar', zegt de nieuwe directeur. „Akkerbouw heeft er lang niet zo best voor gestaan, met een tarweprijs van een dubbeltje in combinatie met slechte aardappelprijzen. Nu is de situatie heel anders. Daarom is onze focus nu anders.”
De focus is nu gericht op groei van het akkerbouwbedrijf. „We kijken hoe we het areaal kunnen vergroten. Alles waar we rendement op kunnen creëren, is het overwegen waard: pacht, koop, huur, erfpacht. Groei is geen doel op zich. Het moet natuurlijk wel bedrijfseconomisch verantwoord zijn. Wij zijn niet anders dan andere bedrijven. Wij zijn een gewoon landbouwbedrijf, alleen groot.”
Er is één verschil met andere 'gewone' landbouwbedrijven. De KMWP werkt volledig met personeel, in totaal 18 fte.

Bodem

Bij de Wilhelminapolder is veel aandacht voor de bodem. Het bedrijf zaait groenbemesters waar dat kan, laat met de sleepslang drijfmest uitrijden in tarwe en graszaad en strooit champost, zo veel als kan binnen de normen.
Om dezelfde reden is geëxperimenteerd met niet-kerende grondbewerking. Het bleef bij een experiment. „Het vraagt heel veel om op het goede moment het goede te doen”, verklaart Coolbergen. „Je zit bijvoorbeeld de hele week te kijken of je kunt beginnen met schijveneggen en net zaterdagmiddag om 16.00 uur zijn de omstandigheden goed. Dat kan wel als je zelf boer bent, maar dat kan hier niet. Het gaat hier om veel hectares en niet op elk moment is voldoende personeel beschikbaar.”
Coolbergen wil ook met de bandenkeuze de bodem sparen. „Onze drieassige kiepers rijden op de allerbeste banden, met veel minder insporing. Die banden zijn heel duur. Maar je moet zuinig zijn op de bodem. Een trekker kun je vernieuwen, de bodem niet.”

Voor het poten van aardappelen heeft het bedrijf een smart-float-systeem aangeschaft. Dat is eggen, poten, rijenfrezen en aanaarden in één werkgang, achter een trekker op brede banden. Bij de maatschap zit voor op de trekker ook nog een spuit om urean spuiten. „We geloven dat je daarmee slagen kunt maken in bodembelasting, brandstofverbruik en een betere vochthuishouding”, zegt Coolbergen. „We gaan ermee avonturieren.”

Precisielandbouw

Het bedrijf heeft ook veel geavonturierd met precisielandbouw. Het was jarenlang koploper. „Dat klopt”, beaamt de nieuwe man. „Maar wij zijn geen proefbedrijf, we zijn wel voorloper geweest, maar er zijn meer voorlopers.”
Volgens Coolbergen moet er nog veel gebeuren om alle beschikbare data te kunnen vertalen naar de machines. „Bijvoorbeeld Mijn Akker leverde hele leuke kaarten. Machtig interessant, maar de vertaling naar een goed advies is er nog niet.”
Alle trekkers beschikken wel over gps. „Nagenoeg alle bewerkingen doen we met gps: rooien, strooien, spuiten. Dat is efficiënt op zo'n grote oppervlakte.”
Daarnaast zijn op de Wilhelminapolder de hoogten van alle percelen vastgelegd. „Daar kun je op termijn kaarten uit halen waarmee je kunt kilveren. Dat verdient je gelijk terug.”
Ziet hij kansen voor onbemande mechanisatie op het bedrijf? „Dat soort dingen kunnen voor ons best interessant zijn. Maar voorlopig beginnen we daar niet aan”, zegt Coolbergen.
Hij wil wel aan de slag met het JD-link-systeem. Hij is daar enthousiast over. Daarmee kun je op je computer de prestaties van de trekkers zien, bijvoorbeeld het brandstofverbruik. „Die gegevens kun je uitwisselen met de mensen die op de trekkers rijden. Je kunt daarmee bijvoorbeeld ook het verschil zien tussen rijdend lossen en stilstaand lossen met een combine. Stilstaand kost veel tijd en meer brandstof.” Dus voortaan rijdend lossen? „Nee, niet standaard. Alleen als het droog is. Anders veroorzaak je meer spoor schade aan de bodem. Je moet bijvoorbeeld niet begin september het perceel met de laatste tarwe aan gort rijden omdat je daarmee tijd bespaart.”

Gewaarschuwd

De maatschap teelt jaarlijks minstens 250 hectare graan vooral voor vermeerdering, allemaal voor Coolbergens oude werkgever Limagrain, via CZAV. „Dat was al zo voordat ik hier kwam”, zegt hij. „Die samenwerking wil ik verder benutten. Het geeft rendement voor drie partijen.”
Hij wil samenwerken met een beperkt aantal partijen. Veel bedrijven willen wel zaken doen met de koninklijke maatschap. „Iedereen klopt hier op de deur. Het is daarom heel belangrijk om te weten wat je wilt en om daar je partners bij te zoeken. Maar iedereen wil hier wel binnen komen. Jan Paul (van Hoven, red.) heeft me daar al voor gewaarschuwd.” ■